

แบบสอบถามประเมินผลกระทบทางสุขภาพเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชน บ้านป้อเจ็ดลูก อำเภอละงู จังหวัดสตูล

แบบสอบถามประเมินผลกระทบทางสุขภาพเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก อำเภอละงู จังหวัดสตูลฉบับนี้ใช้เพื่อจัดเก็บข้อมูลผลกระทบทางสุขภาพเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชน ป้อเจ็ดลูก อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบทางสุขภาพเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก อำเภอละงู จังหวัดสตูล ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยกำหนดกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้ แกนนำชุมชนหรือตัวแทนชุมชนที่จัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูกตง ผู้ประกอบการนำเที่ยวหรือตัวแทน นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่หรือตัวแทนหน่วยงานภาครัฐซึ่ง พร้อมทั้งนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

ดังนั้นผลการตอบแบบสอบถามของท่านจึงมีคุณค่าต่องานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงและสมบูรณ์จะช่วยให้งานวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบคำถามด้วยความเป็นจริงและผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่ได้อีกเป็นความลับ โดยจะนำไปใช้เพื่อสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

คำชี้แจง

แบบสอบถามประเมินผลกระทบทางสุขภาพเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก อำเภอละงู จังหวัดสตูล 2 ตอนคือแบบสอบถามและข้อเสนอแนะ โดยการออกแบบสอบถามเกิดการการสังเคราะห์การดำเนินงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนรอบกับแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลกระทบเชิงสุขภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ จากการดำเนินการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก จังหวัดสตูล เพื่อพิจารณาถึงผลกระทบเชิงสุขภาพจากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา ของชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก จังหวัดสตูล ซึ่งสามารถจำแนกประเด็นการประเมินผลต่อการเปลี่ยนแปลงสุขภาพของคนในชุมชนบ้านป้อเจ็ดลูก จังหวัดสตูล โดยเก็บในพื้นที่เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา เนื่องจากเป็นเส้นทางที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งตัวชี้วัดออกเป็น 3 มิติที่มีความสำคัญและซึ่งได้รับการยืนยันจากผู้ดำเนินงานการท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านป้อเจ็ดลูก มีรายละเอียดแต่ละมิติดังต่อไปนี้

1. มิติทางสังคม เป็นการประเมินผลกระทบความเข้มแข็งของชุมชนซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อในหลักคำสอนศาสนาอิสลามของชาวบ้าน และนักท่องเที่ยวในชุมชนบ่อเจ็ดลูก อีกทั้งยังเป็นการประเมินการดำเนินการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในทุกกลุ่มวัย รวมถึงการเคารพในกฎ กติกา ข้อตกลงร่วมกันของคนในชุมชน และนักท่องเที่ยว
2. มิติทางสิ่งแวดล้อม เป็นการประเมินการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นทางธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นระบบการจัดการขยะบนแหล่งท่องเที่ยว ความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน และการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาให้คงสภาพเดิมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. มิติทางเศรษฐกิจพื้นฐาน เป็นการประเมินผลภาวะการดำเนินงานและการสร้างรายได้เสริมจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน

จากตัวชี้วัดในมิติข้างต้นสามารถแยกประเด็นในการประเมินผลกระทบสุขภาพจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ่อเจ็ดลูก จังหวัดสตูล โดยมีเกณฑ์การวัดออกเป็น 6 ระดับโดยมีแนวคิดตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (Rating Scale) ดังต่อไปนี้

- ระดับ 6 หมายถึง ผลกระทบมากที่สุด
- ระดับ 5 หมายถึง ผลกระทบมาก
- ระดับ 4 หมายถึง ผลกระทบค่อนข้างมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ผลกระทบน้อย
- ระดับ 2 หมายถึง ผลกระทบน้อยมาก
- ระดับ 1 หมายถึง ผลกระทบน้อยมากที่สุด

รายละเอียดตัวชี้วัด และเครื่องมือ ในการประเมินทั้งเครื่องมือเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวชี้วัดประกอบด้วยมิติทางสังคม จำนวน 16 ข้อ มิติทางสิ่งแวดล้อม จำนวน 15 ข้อ และมิติทางเศรษฐกิจพื้นฐาน จำนวน 12 ข้อ

ปัจจัยกำหนดคุณภาพ		ระดับผลกระทบ					
ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อย	6	5	4	3	2	1
1. มิติทางสังคม	การดำเนินการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น						
	ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว						
	การดำเนินการท่องเที่ยวโดยชุมชนใช้หลักคำสอนศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการจัดการ						
	การท่องเที่ยวชุมชนทำให้เกิดการฟื้นฟูวัฒนธรรมชุมชน						
	การท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเพราะได้รับอิทธิพลจากสังคมภายนอก						
	ชาวบ้านในชุมชนมีเครือข่ายภายนอกเพิ่มมากขึ้น						
	ชุมชนมีภาพลักษณ์เชิงบวกมากขึ้น จากในอดีตภาพลักษณ์ชุมชนเป็นเชิงลบ						
	ชาวบ้านในชุมชนเคารพในกฎ กติกา และข้อตกลงร่วมกันของคนในชุมชน						
	ชาวบ้านมีความรักและห่วงหาพันพวยากรชุมชนมากยิ่งขึ้น						
	เปิดโอกาสให้เข้าร่วมดำเนินงานให้ผู้สูงอายุหรือคนพิการ เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี						
	เยาวชนมีแนวความคิดในการพัฒนาตนเองดีขึ้น เช่น ศึกษาต่อมากขึ้น กลับมาเรียนนอกระบบมากขึ้น						
	เยาวชนในชุมชนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด มีการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมมากขึ้น						
	การท่องเที่ยวสามารถสร้างงานให้เยาวชนส่งผลให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์						
	การดำเนินการท่องเที่ยวโดยชุมชนส่งผลให้ยาเสพติดในชุมชนลดน้อยลง						
	นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ						
นักท่องเที่ยวมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์							

ปัจจัยกำหนดสุขภาพ		ระดับผลกระทบ					
ปัจจัยย่อย	ปัจจัยย่อย	6	5	4	3	2	1
2. มิติทางสิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยวโดยชุมชนส่งผลให้เกิดปัญหาขยะบนแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (ปราสาทหินพันยอด อ่าวโตะปะยะ)						
	การท่องเที่ยวโดยชุมชนส่งผลให้เกิดปัญหาขยะบนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ (บ่อเจ็ดลูก ฐานการเรียนรู้การทำเสื้อเตยปาหนัน ฐานการเรียนรู้การทำหมวกตุตง)						
	การท่องเที่ยวโดยชุมชนส่งผลให้เกิดปัญหาขยะในชุมชน (รีสอร์ตชุมชนบ่อเจ็ดลูก บ้านเรือน สถานที่สาธารณะในชุมชน ถนนหนทาง)						
	การท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าชายเลน ปะการัง ชายหาด พรรณไม้ และซากสัตว์ดึกดำบรรพ์						
	การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาให้คงสภาพเดิม						
	ชุมชนใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
	การท่องเที่ยวโดยชุมชนทำให้โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น						
	การท่องเที่ยวโดยชุมชนทำให้โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการพัฒนาภายใต้ความสอดคล้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชน						
	การท่องเที่ยวโดยชุมชนทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง						
	นักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว						
	นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการรักษาซากดึกดำบรรพ์ให้คงสภาพผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว						
	การประกาศอุทยานธรณีโลกส่งผลให้ชุมชนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว						
	การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเปิดโอกาสให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม						
เยาวชนเข้าใจการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน							
เยาวชนเกิดการหวงแหนสิ่งแวดล้อมชุมชนโดยเฉพาะซากดึกดำบรรพ์มากยิ่งขึ้น							

ปัจจัยกำหนดสุขภาพ		ระดับผลกระทบ					
ปัจจัยย่อย	ปัจจัยย่อย	6	5	4	3	2	1
3. มิติทางเศรษฐกิจพื้นฐาน	ชาวบ้านมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว						
	ชาวบ้านมีรายได้เสริมจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากกว่ารายได้หลัก						
	การจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น						
	มีการกระจายรายได้ทั่วทุกกลุ่มในชุมชน เยาวชน คนสูงอายุ						
	ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น						
	ชาวบ้านได้รับผลกระทบจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น						
	ชาวบ้านมีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายเงินเปลี่ยนไป ฟุ่มเฟือยขึ้น						
	ลดอัตราการออกไปขายแรงงานนอกชุมชน						
	ชาวบ้านสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอาชีพหลักของตนเองโดยเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน						
	เยาวชนมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยวเพื่อใช้จ่ายส่วนตัว						
	เยาวชนได้รับโอกาสจากการศึกษาในระดับสูงขึ้น						
	เยาวชนกลับมาทำงานในชุมชนมากยิ่งขึ้น						

